

danne Forhold; jeg troer, at det paa ingen Maade lader sig bortraffonnere, at de igjennem en lang Fortid have erhvervet sig nøie Kundskab til disse Forhold, s. Ex. med Hensyn til Bandoeløbs Stigen og Falden, under de forskjellige verlende Aarstider, og at de derfor ere meget velkuffede til at optræde som Forligsmæglere, og den ærede Ordfører har jo ogsaa omtalt dem i deres Egenkab som Forligsmæglere. Det maa vistnok ogsaa erkjendes, at hvor saadanne Egenkaber kunne tilveiebringe en mindelig Overenskomst mellem Bandoeløbs-eierne og dem, der søge at benytte Bandet, der skal man ikke misunde Parterne, at det skeet paa den billigste Maade; thi man maa indrømme, at der, hvor Landvæsencommissionerne skulle benyttes, der ere de kostbare at hente, og at man derfor maa søge at undgaa deres Benyttelse, naar man kan opnaae Niemedet paa anden Maade. Opnaaes der intet Forlig ved Synsmændenes Mellemkomst, ja, saa maa man naturligviis benytte de høiere Autoriteter, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale Minoritetens Ændringsforslag.

Rind: I Anledning af det Svar, den ærede Ordfører gav mig, vil jeg dog bemærke, at han vistnok vil give mig Ret i, at det idetmindste vilde være hensigtsmæssigere at nævne hvilke Tilfælde man taler om, istedetfor at sige i de Tilfælde, der nævnes i den og den Lov og i den og den Paragraph, og at nævne hvilke Bærker der menes, istedetfor at sige de Bærker, som omtales der og der. Jeg vil imidlertid indrømme, at det undertiden kan være besparende at bruge denne Fremgangsmaade, og jeg henstiller derfor ogsaa blot til Udvalget, om det ikke gik an, naar det ikke var forbundet med for stor Vidtløftighed, her at bruge den anden Fremgangsmaade. Forsaavidt den ærede Ordfører, efter hvad jeg hørte, yttrede, at Loven kun blev freven for de Lovkyndige, og at jeg derfor ikke kunde gjøre Fordring paa at forstaae den, da jeg ikke var lofkyndig, da troer jeg ikke, at den Bemærkning er rigtig.

Ordføreren: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at det har jeg ikke sagt.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Underændringsforslag af Udvalgets Mindretal (S. Jørgensen) i Udvalgets Forslag til § 14 1ste Stykke efter „§ 62“ tilføies „eller ved at benytte Synsmændene (sfr. § 37).“ vedtoges med 43 Stemmer mod 31.

2) Sammes Underændringsforslag til Udvalgets Forslag til § 14:

Ved Slutningen af Paragraphen tilføies som Nr. 4: „Skjøndt Retten til Afbenyttelsen af et Bandoeløb nærmest tilkommer de til Bandoeløbet stødende Løbsiere, skulle dog andre og navnlig Saadanne, som deeltage i Bandoeløbs Regulering og Vedligeholdelse, kunne gives Afgang til Benyttelsen af Bandet, naar dette er tilstede i saa stor Overflødighed, at derved ingen Formindskelse skeer i de Tilgrændsendes og andre særligt Berettigedes fulde Retshjælp. Landvæsencommissionen har i Tilfælde, at der reises Indsigelse imod en saadan Benyttelse, at afgjøre, om den kan tilstedes, og i bekræftende Fald at fastsætte, efter hvilke Regler og i hvilket Omfang Benyttelsen kan ske, samt at betegne dette ved Anbringelse af henfigtsmæssige Mærker for Bandoeløbsstandens Hvide. De opstaaede Spørgsmaal om de fornødne Til- og Afsløbsgrøfter afgjøres overensstemmende med Anordn. 29. Juli 1846 § 67.“ vedtoges med 47 Stemmer mod 21.

3) Udvalgets Forslag til § 14 med de vedtagne Forandringer saalydende:

1) Udkastets § 14 udgaaer og istedet derfor sættes følgende §.

Vil en eller flere Grundeiere benytte Bandet i et til deres Jorder grændsende Bandoeløb til dermed at frugtbargjøre deres Ager eller Eng, men dert se sig hindrede af de i Anordningen 29de Juli 1846 § 59 nævnte Hensyn, som det ikke har været muligt at have ved mindelig Overenskomst i Henhold til Anordningens § 62 eller ved at benytte Synsmændene (sfr. § 37), skulle de have Afgang til at see disse fjernede og Forholdet ordnet ved Amtsrådets Mellemkomst. Naar dette under